

Nico van Vugt

Brief van Nico van Vugt (1928-1940)

De elfjarige Nico schreef op 20 maart 1940 een brief voor zijn moeder aan tante Anna die in Den Bosch woonde. Tante Anna was een zus van vader. Moeder kon wel goed Nederlands spreken maar het niet schrijven. Zij is namelijk in 1903 in Duitsland (Alten-Essen) geboren en heeft daar de lagere school gevolgd. Later is het gezin in Gemert komen wonen in de St.-Josephstraat waar nu het Commanderijcollege staat.

In 1927 trouwde mijn moeder met vader en in 1928 is Nico geboren, hun eerste kind. In 1940, twaalf jaar later telde het gezin zes kinderen. Nico kon heel goed leren en het was ook de bedoeling dat hij na de lagere school verder zou studeren, maar het heeft niet zo mogen zijn want, op 11 mei 1940 is hij doodgeschoten.

Getroffen in zijn hoofd door een Nederlandse kogel uit het kasteel.

Hij is het jongste slachtoffer van het veelbesproken Duitse gijzelingsdrama in Gemert. Het op het Hopveld wonende jonge gezin werd door Duitse soldaten uit huis gehaald om

zich te voegen bij de gijzelaars op de kiosk op het marktveld.

Vooraan op het Binderseind werd Nico geraakt en viel op de grond. Meteen dood. Ze waren

er allemaal bij. Vader, moeder, Sjef, Jo, Zus, Piet en Jan, de laatste twee in de kinderwagen. Van de Duitsers moesten ze door lopen, want het was daar niet veilig. Nico bleef liggen op straat.

De gebeurtenis heeft een grote impact gehad op de hele familie. Op 28 mei 1940 zou hij twaalf jaar zijn geworden.

Na de oorlog komt er weer een kind en dat was ik en ze gaven mij ook de naam Nico.

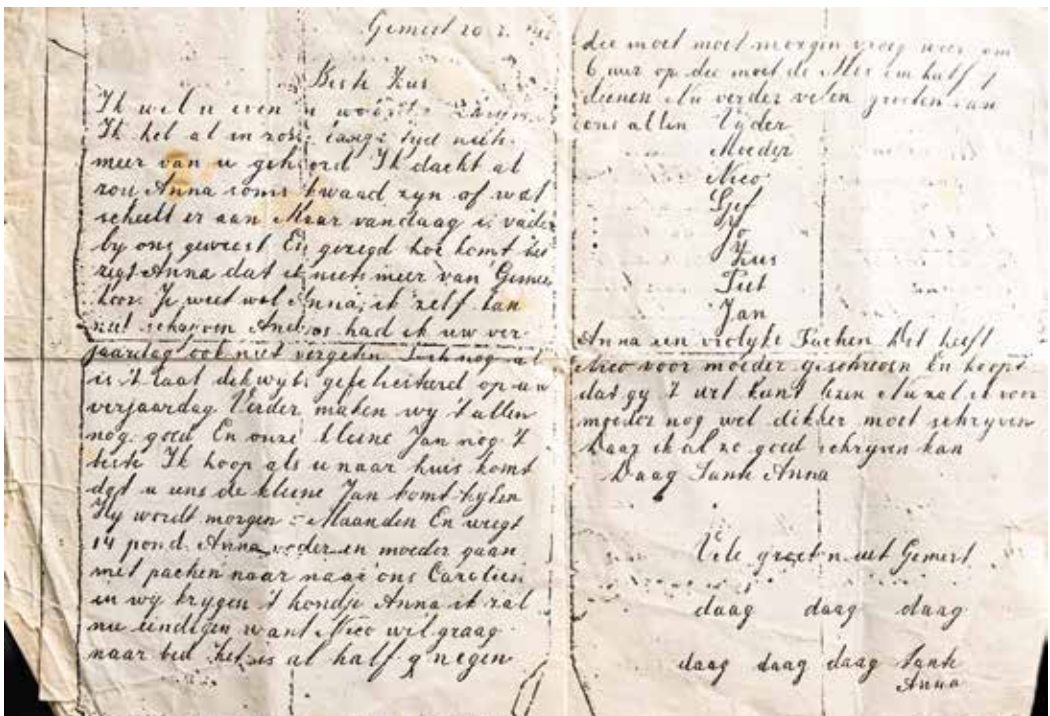

Gemert, 20.3.1940.

Beste Zus,

Ik wil u even 'n woordje schrijven. Ik heb al in zo'n lange tijd niets meer van u gehoord. Ik dacht al zou Anna soms kwaad zijn of wat scheelt er aan. Maar vandaag is vader bij ons geweest. En gezegd hoe komt het, zegt Anna, dat ik niets meer van Gemert hoor. Je weet wel Anna, ikzelf kan niet schrijven, anders had ik uw verjaardag ook niet vergeten. Toch nog al is 't laat, dikwijls gefeliciteerd op uw verjaardag. Verder maken wij 't allen nog goed. En onze kleine Jan nog 't beste. Ik hoop als u naar huis komt dat u eens de kleine Jan komt kijken. Hij wordt morgen 5 maanden en weegt 14 pond Anna. Vader en moeder gaan met Paschen naar ons Carolien en wij krijgen 't hondje. Anna ik zal nu eindigen want Nico wil graag naar bed het is al half negen. Die moet morgen om 6 uur op, die moet de Mis om half 7 dienen. Nu verder vele groeten van ons allen. Vader Moeder Nico Sjef Jo Zus Piet Jan.

Anna een vrolijke Paschen. Dit heeft Nico voor Moeder geschreven. En hoopt dat jij 't wel kunt lezen. Nu zal ik voor Moeder nog wel dikker moet(en) schrijven daar ik al zo goed schrijven kan. Daag tante Anna daag daag daag daag daag daag Vele groeten uit Gemert daag tante Anna

Memoriesteen in de stoep van Binderseind 2

K A P I T T E L S T O K J E S

Molenakkerstraat zoals die vroeger waor (door Ad Otten)

Op zondagmiddag 1 december j.l. was de presentatie van het nieuwe boek van Jan Winkel-molen. De Keizer was opeens weer het centrum van Gemert. Het was er hartstikke druk. En er heerste van voor tot achter de sfeer van een bijzonder geslaagde reünie van een volkrijke oude Gemertse buurtschap. Iedereen meteen met iedereen in gesprek. Lang niet gezien, grijs geworden, maar toch... de praat was nog hetzelfde. Alleman ging naar huis met het gevoel

1946 ca. Molenakkerstraat met uitzicht op De Eendracht